

Ku Kościołowi synodalnemu: komunია, uczestnictwo i misja

Dziesięć pytań do rozważenia przez parafie

1. Jak bardzo gościnnie jest nasza parafia?

W jaki sposób, indywidualnie i jako parafia możemy być otwarci i docierać do naszej niedzielnej wspólnoty, zarówno w kościele jak i przez internet?

W jaki sposób możemy dotrzeć do tych, którzy wciąż obawiają się powrotu do kościoła, oraz tych którzy wydają się odchodzić od kościoła, i do tych, którzy dociekają, i przychodzą do nas po raz pierwszy?

2. Jak dobrzy jesteśmy w słuchaniu?

Nasz świat jest pełen zamętu i opinii; pełen ludzi którzy potrafią sprawić aby ich głosy były słyszane, i tych którzy pozostają niezauważeni.

Czy umiemy słuchać?

Czy czujemy się wysłuchani?

Jak możemy nauczyć się dobrze słuchać – siebie nawzajem, reszty świata i Pana Boga?

3. Jak dobrzy jesteśmy w komunikacji?

Czy czujemy że jesteśmy w stanie otwarcie dzielić się z innymi swoimi myślami i pomysłami?

Czy żyjemy naszym powołaniem, które otrzymaliśmy poprzez chrzest, gotowi do mówienia prawdy z miłością kiedy jest to wskazane?

Czy przekłada się to na media społecznościowe?

4. Jak bardzo liturgia Kościoła pobudza chęć do głębszego spotkania ze Zmartwychwstałym Panem?

Czy niedzielna Msza Święta zbliża mnie do Boga i czy pozwala mi poczuć się wzmocnionym dzięki niemu?

Gdy wychodzę z Mszy Świętej, co z niej wynoszę, i czy mogę się podzielić tym ze światem?

Czy moje osobiste życie modlitewne zbliża mnie do Boga i łączy mnie z życiem modlitewnym kościoła?

Kiedy modlę się, za co dziękuję Bogu i o co Go proszę?

5. Jak dobrze rozumiem misję kościoła i czy w niej uczestniczę?

Czy czuję, że odgrywam swoją rolę w życiu i misji mojej parafii, diecezji i Kościoła powszechnego? Czy pozostawiam to innym?

Jak odpowiadam na wezwanie Pana do składania świadectwa o Ewangelii?

Czy zachowuję swoją wiarę dla siebie czy też dzielę się nią z innymi za pomocą słów, czynów lub mojego sposobu życia?

Co by mi pomogło zrobić to lepiej?

6. Jak dobrze jako społeczność wierząca angażujemy się w świat zewnątrz?

Czy angażujemy się z innymi ludźmi w naszym otoczeniu: z naszą lokalną społecznością, z życiem naszego kraju i całego świata?

Czy wierzymy, że Kościół naprawdę ma coś do zaoferowania całemu światu, czy też jesteśmy zbyt skupieni na sobie?

7. Jak dobry jest nasz związek z innymi tradycjami chrześcijańskimi?

Jaka jest nasza relacja z naszymi braćmi i siostrami w innych tradycjach chrześcijańskich?

Czy słuchamy siebie nawzajem?

Czy szukamy okazji do spotkania się z nimi?

Czego możemy się od nich nauczyć i co możemy im zaoferować?

8. Jak dobrze pracujemy jako grupa w naszej parafii?

W jaki sposób przewodnictwo jest praktykowane i doświadczane w naszej parafii?

Czy istnieją sposoby, za pomocą których pomagamy uczestniczyć w życiu i misji Kościoła?

Jakie są owoce tej współpracy?

Jakie są przeszkody i wyzwania?

9. Jak bardzo jesteśmy otwarci na wolę Bożą i przewodnictwo Ducha Świętego?

Jak poznajemy kierunek, w którym prowadzi nas Duch Święty, a nie tylko podążamy za naszymi prywatnymi zachciankami lub ukrytymi zamiarami?

Czy mogę korzystać z moich indywidualnych darów i służyć nimi w kościele?

Czy moja wspólnota jest odpowiedzialna i transparentna w podejmowaniu decyzji, jeśli nie to co można by zmienić?

Czy wspieram biskupów i księży w podejmowaniu decyzji?

10. Jak dobrze przekazujemy wiarę?

Czy jesteśmy skuteczni w dzieleniu się i przekazywaniu wiary jako pojedyncze osoby, jako parafie i jako diecezja?

Co by mogło pomóc nam zrobić to lepiej?

Czy potrafimy dostrzec w jaki sposób możemy kontynuować pracę w stylu „synodalnym” – poprzez modlitwę, dyskusje i rozeznanie, nie polegając na głosowaniu większości, ale na prawdziwym konsensusie – zgromadzeniu serc i umysłów pod przewodnictwem Ducha Świętego?